

Marijin

zvonček.

Dopisi.

IV. Z Rakovnika v Ljubljani.

Nič ne bi škodilo, če bi se tudi rakovniški gojenci enkrat oglasili v Angelčku. Saj ima Angelček tu v zavodu ničmanj ko dvajset naročnikov: znamenje, da ga radi čitamo. Poleg družbe presvetega Rešnjega Telesa, ki ima namen, da pospešuje pogostno sveto obhajilo, imamo tudi družbo »Mladih junakov«. V začetku nas je bilo v njej dvanajst članov, zdaj nas je pa že petintrideset: vsi smo dali slovo tobaku in alkoholu. Vsako drugo nedeljo imamo kratek shod. Pri tem nam povedo gospod voditelj marsikaj zanimivega. Učijo nas, kako se moramo premagovati ob raznih prilikah, da postanemo pošteni in trezni možje. Tu v zavodu res nimamo toliko priložnosti, da bi pokazali, da smo res junaki; pač pa bomo to storili o počitnicah. Kajti tudi doma bomo ostali zvesti svoji obljubi. — Radi bi pa tudi mi kaj slišali o drugih »Mladih junakih«, kako se imajo križem naše domovine. Doslej smo spoznali le one od Sv. Lenarta. Pišite, poročajte!

Od nas mladih Rakovničanov pa sprejmite nekaj pisem, da spoznate naše mišljenje in prizadevanje!

(Konec.)

Mali črni mučenec.

Piše afriški misijonar.

Nekega vročega dne je čepel zamorski deček na pragu naše misijonske hišice. Milost božja, ali bolje rečeno, glad, ga je privedel sem, prosil je riža, ker sta se »obe strani njegovega želodca dotikali«, kot